

ДО

Д-Р АЛЕКСАНДЪР СИМИДЧИЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

45-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Относно: Становище на НСОРБ по законопроект за изменение и допълнение на Закона за личната помощ, сигн. № 154-01-33/20.04.2021 г. (Ваш изх. № КЗ-153-10-4/21.04.2021 г.)

УВАЖАЕМИ Д-Р СИМИДЧИЕВ,

Благодарим Ви за предоставената възможност да изразим становище по внесения законопроект.

НСОРБ не подкрепя законопроекта по принцип, със следните мотиви:

1. Реалното приложение на Закона за личната помощ стартира от 1 септември 2019 г., без за него да бъде изготвена оценка на въздействието и финансова обосновка. Общините, като основни доставчици на механизма лична помощ направиха и невъзможното Законът да проработи, въпреки дефицитите и трудностите при практическото му приложение. Нещо повече – след първоначалното недоверие на потребителите и нежеланието им да се откажат от добавките си за чужда помощ, благодарение на работата на общините, предимствата на Закона бяха бързо оценени от хората с увреждания и интересът към включване в механизма нарасна лавинообразно.
2. Според официалните данни:
 - Към момента общините са работодатели на близо 26 хиляди лични асистенти, назначени по Закона за личната помощ (за сравнение – числеността на общинските администрации към 31.12.2020 г. е около 34 000 човека, вкл. и изборните длъжности). На практика освен ежедневната комуникация с потребителите и асистентите по отношение на предоставяната услуга, общините бяха натоварени и с нови счетоводно – осигурителни функции по ежемесечната обработка и отчитане на цялата документация, трудовите договори и плащанията на тези лица.

- За периода 1.09.2019-31.12.2019 г. предоставеният средномесечно ресурс за финансиране на възнагражденията на 9 092 асистенти е около 4,7 млн.лв., а през 2020 г. той нараства над 3,5 пъти - до 16,8 млн.лв. за финансиране възнагражденията на около 25 997 асистенти средно месечно.

Наред с това, въпреки ограничения експертен и финансов капацитет, общините продължават да изпълняват и останалите законово възложени им функции в социалната сфера и осигуряват предоставянето на редица нови социални услуги като „Асистентска подкрепа“ съгласно ЗСУ, патронажни грижи в условията на Ковид среда, продължаване на реформите към деинституционализация на услугите за деца и за възрастни.

В тази връзка, по предложение на НСОРБ с измененията и допълненията на Закона за личната помощ в края на миналата година в чл. 33, ал. 2 и в чл. 35 бяха включени специални разпоредби, гарантиращи правото на общините да получават допълнителни средства за администрирането на механизма в размер на 3 на сто от отчетените разходи за възнаграждения на асистентите. С тази промяна се осигури и практическа възможност общините да могат да възлагат и на външни доставчици предоставянето на механизма, тъй като в Закона трайно се установи източника за финансиране на чисто административните, но присъщи на всяка услуга разходи.

На тези основания и с оглед на това, че с предложените нови редакции на чл. 33 и чл. 35 на ЗЛП (§ 24 и § 26 от Законопроекта) се предлага отмяна на правното основание за предоставяне от държавата на общините на адекватно финансиране на разходите за администриране на механизма лична помощ, НСОРБ не подкрепя законопроекта.

Като сме уверени, че ще бъде запазен баланса между провежданите държавни политики за хората с увреждания и ресурсното осигуряване на ангажиментите на общините при реализирането им,

С уважение:

Силвия Георгиева

Изпълнителен директор

